

በአገልግሎትና

በራእይ ማደግ

፲፱፻፹፮ ዓ.ም.

(1994) እ.አ.አ.

ከዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

የህግ

መጽሐፍ

ያለ ደረሰው

ፈቃድ ማባዛት

ወይም መልሶ ማተም

በሕግ የተከለከለ ነው።

Copyright Alemu Beeftu, June, 1994

All Rights reserved.

PRINTED IN ETHIOPIA.

**This book is
dedicated to
Dr. Ted Ward
—teacher, encourager,
developer, discipler and true friend—
whose life exemplifies serving the Lord
in love. I will always be grateful for his
challenge to me to seek kingdom vision: to grow
and mature in service to others and the Lord Jesus Christ.**

ማውጫ

ምዕራፎች

ገጽ

መቅድም	006
ክፍል - አንድ በአገልግሎት ማደግ	008
አንድ ---- እድገት ምንድነው?	009
ሁለት ---- በአገልግሎት ሕይወት ማደግ	027
ሦስት ---- ለእድገት ጌታን ማዳመጥ	047
አራት ---- ለእድገት ከጌታ ጋር መጓዝ	064
ክፍል - ሁለት በፍቅር ማደግ	080
አምስት --- ከሁሉም የሚበልጥ መንገድ	081
ስድስት ---- እግዚአብሔርን መውደድ	101
ሰባት --- እግዚአብሔር ከእኛ	
የሚፈልገውን ማወቅ	110
ክፍል-ሦስት በራእይ ማደግ	123
ስምንት --- ራእይ ምንድነው?	124
ዘጠኝ ---- በራእይ መጎልመስ	129
አሥር ---- የእግዚአብሔርን ራእይ	
ማስተዋል	144
አሥራ-አንድ --- የማጠቃለያ ሃሳብ	169

ም ስ ጋ ና

እርሱንና ሕዝቡን አገልግል ዘንድ በደሙ ለዋጀኝና ለአባቱም መንግሥት ካህን እንድሆን ላደረገኝ ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ምስጋና ይሁን።

በዚህ አገልግሎት በጸሎትም ሆነ ሃሳብ በመስጠት አብረውን ለቆሙ ወገኖች ሁሉ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ። በተለይም ይህን መጽሐፍ ታይፕ በማድረግና በሌሎችም አገልግሎቶች በምክሯም ሆነ በጸሎቷ አብራኝ ለጌታ ሥራ ስለምትተጋ ስለ ባለቤቴ ስለ ገነት ያዕቆብ አምላኬን አመሰግናለሁኝ።

እንዲሁም ደግሞ መጽሐፉን እንብበው ጠቃሚ ምክራቸውን ያበረከቱትን አቶ ንጉሤ ቡልቻን፣ አቶ ጌታቸው ጭኮን፣ ወይዘሪት ጥሩወርቅ መስፍንን፣ አቶ የጳላሸት ካሣን፣ አቶ በቀለ ወልደ ኪዳንን፣ አቶ ሽፈራው ወልደ ሚካኤልን፣ አቶ ፍስሐ ፈይሳን፣ አቶ ጴጥሮስ አሰፋን፣ አቶ አየለ ዘውዴን፣ ወ/ሮ ሠናይት ያዕቆብን እና አቶ ፀጋዬ ወልደ ማርያምን ልባዊ ምስጋናን አቀርብላቸዋለሁ።

ከልዑል አምላክ ጋር ሆነን መሥራት ባንድ ጊዜ አስፈሪም አስደሳችም ነው። የእርሱንና የሥራውን ታላቅነት፣ የባሕርዩን ንጹህነትና የዓላማውን ጥልቀት ስናስብ በትንሽነታችን እንደነግጣለን፤ እናፍራለን። መለኮታዊ አሳብን ለማስተናገድ እቅማችን አይፈቅድም። ይህም ሆኖ ከእኛ ጋር ለመሥራት መውደዱን፣ ለዚህም የሚያበቃ ጸጋ በየጊዜው ማደሉን ስንረዳ የልብ ልብ ይሰማናል፤ “ከእርሱ ጋር እችላለሁ” እንላለን።

ይህ መጠን የሌለው አምላክ፣ በሁሉ ነገር ከተወሰነ ሰው ጋር የሚሠራበት ጥበብ የጸጋ ምሥጢር ነው። ሂደቱም የእኛ የአገልጋዮቹ ማደግ ነው፤ በአገልግሎቱም በራእዩም። ትንሽነታችንን እያወቀ ወደላይ ወደ እርሱ ይስበናል፤ እርሱ እንደሚያይ እንድናይ፣ እርሱ እንደሚያስችል እንድንችል። “የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያብለጩለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።” (2ቆሮ. 3:18)

ይህ ‘መለወጥ’ ያም ማለት ዕድገት፡- ለእንዳንዶች የተሰጠ፤ እነርሱ እንኳ ሲያስፈልግ ለጌጥ የሚደርሱት ካባ አይደለም። ለሁላችን የታዘዘ የወትሮ ልብስ ነው። ይህ መጽሐፍ ይህንን አጠንክሮ ይናገራል፤ የማናድግ ከሆነ እንዳንሞት ያስፈራል!

ዶ/ር ዓለሙ ከብዙ የአገልግሎት ልምድ፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ንባቡም ተነስቶ፣ የአገልግሎትን ፍቺ፣ የእውነተኛ እድገት ምልክቶችን፣ ለማደግ ደግሞ እግዚአብሔርን መስማት እጅግ አስፈላጊ መሆኑን አብራርቶልናል።

በዓለም አካሄድ የዕድገት ሩጫ፣ ሌላው የሚገፈተርበት፣ የራስ ጥቅም የሚጠበቅበት፣ አእምሮን ጥሎ በስግብግብነት ፈረስ

የሚጋለጥበት የራስ መውደድ ፋክክር ይሆናል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተገለጠው ዕድገት ግን ማዕከሉ ፍቅር ነው። በፍቅር ያላደገ፣ አደገደገ።

ስለ ራእይ በተገለጠው ክፍል ውስጥ በጣም ያስደሰተኝ ጠቃሚ ጉዳይ የራእይ 'መንግሥታዊ' ዓላማ በብርቱ መነገሩ ነው። ሁሉን በፈቃዱና ለክብሩ የሚሠራ እምላክ ለሰው ራእይን ሲሰጠው ዓይነተኛ ዓላማው የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲሰፋ፣ እንዲገነባ ነው። ራእይ የተቀበለ ሰው ቢከበር፣ ቦታ ቢያገኝ፣ ደስ ቢለው፣ ፍሬ ቢያፈራ፣ በእጁ ድንቅ ቢሠራ፣ - እነዚህ ነገሮች ሁሉ ዋናዎቹ አይደሉም። እንዲያውም ባለ ራእይ ጥንቃቄ ማድረግ ያለበት ሳያስበው የራሱን መንግሥት እየሠራ እንዳይሆን ነው፤ ልዑል እምላክ ከዚህ ይጠብቀን።

ይህ መጽሐፍ ጌታ በሰጠኝ ነገር ሁሉ ተግባራዊ እንዳገለግል፣ ስለ አገልግሎትና ራእይ ሰፋ አድርጌ እንድመለከት አነሳስቶኛል። ልብ ብለን ካነበብነውና ምክሩን ከሠራንበት ሁላችንም እንጠቀምበታለን። በመስኩ ላይ የሚያሰማረን፣ የሚያስፈልገንን የሚሰጥ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ለምናነበው ሁሉ በረከቱን ያድለን።

ንጉሤ ቡልቻ

ነሐሴ 1986 ዓ. ም.

አዲስ አበባ

ክፍል - አንድ በአገልግሎት ማደግ

ምዕራፍ አንድ እድገት ምንድነው?

ም ዕ ሬ ፍ አ ን ድ

እ ድ ገ ት ም ን ድ ነ ው?

ስለ እድገት ስናስብ አንድ ብያኔ ወይም ወሰን ትርጉም ላይ እንደርሳለን። ይኸውም እድገት ማለት ከአንድ ዝቅተኛ ደረጃ ወደ ሌላ ከፍተኛ ደረጃ ለመድረስ የምናደርገው ግስጋሴ ነው ማለት እንችላለን። እድገት ጤንነቱ የሚመዘነው፡- የእንቅስቃሴ፣ ወይም የግስጋሴ ምቱን /rythm/ ጠብቆ ሳያቋርጥ መሄድ ሲችል ወይም መሄድ ሲያቅተው ነው። በተለይም ይህ የእድገት ሚዛን በክርስትና ሕይወትና አገልግሎት ውስጥ ሰፊ ድርሻ አለው። ምክንያቱም ጤነኛ የክርስትና ሕይወትና አገልግሎት እድገቱ የማያቋርጥና፣ የግስጋሴውንም ምት (rythm) ሳያዛንፍ ጠብቆ የሚቀጥል ስለሆነ ነው። ከዚህ ትርጉም አንጻር አንድ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ማደግን በሚያቆምበት ጊዜ የሚቀጥለው ደረጃ መሞት ብቻ ነው። በተፈጥሮ እንደምናውቀው ሰው በሥጋው፣ ያድጋል፣ የሥጋው ጤንነት በተስተካከለ መጠን እድገቱም ሳይዛንፍ፣ ሳይቋረጥ ይቀጥላል። ቢሆንም ያ እድገት የሚያቆምበትም ደረጃ አለ። ያ ደረጃ እርጅና የምንለው ነው። ይህም ደረጃ የሥጋ ሞትን እስከትሎ የሚከሰት የዕድሜ የመጨረሻው መድረሻ ነው። በሌላ አንጻር የሰው ሥጋዊ እካል፣ እድገት እድገት የተወሰነ ደረጃ ላይ ሲደርስ ባለበት ሥፍራ እንዲቆም የሚገደድበትም ጊዜ አለ። ከዚያ ደረጃ በኋላ፣ የሰው ልጅ ቁመናን፣ በከፍታ አንጻር ያድጋል ብሎ ለመጠበቅ ኤይሞክርም። ምናልባት እንደ

አስፈላጊነቱ በተወሰነ መጠን ወደ ጎን የመሰፋት /የመወፈር/ እድሉ ግን እንደ ተጠበቀ ሊሆን ይችላል።

በመንፈሳዊ ሕይወት ግን የዚህ ዓይነቱ የእድገት ሂደትና አሠራር ቦታ የለውም። በክርስትና ሕይወትና አገልግሎት ከዓመት ዓመት ባለንበት ረገተን መቆም አንችልም። በሦስት አማራጮች ላይ ነን ያለነው። ይኸውም አንድም ወደ ፊት እንቀጥላለን፤ አንድም ወደ ጓሳ እንመለሳለን፤ አለዚያም በዚያው የእድገት ደረጃ ላይ እንዳለን እንሞታለን። በተለይም ይህ እውነት በአገልግሎት ውስጥ ሁልጊዜ የተጠበቀና የሚጠበቅም ነው። በመሠረቱ የማያድግ አገልጋይ ይሞታል። የአገልጋይ ሕልውና ዋስትናው ማደጉ ነው። ስለዚህ እድገት ቢያሻን ወይንም ባያሻን ብለን የምንቀበለው ምርጫ ሳይሆን እግዚአብሔር እንፈጽመው ዘንድ የሰጠን አደራ ነው። እንደ አስፈላጊነቱም ለእኛ የተሰጠን መለኰታዊ ግዴታ ነው።

እድገት እንዲኖር ከተፈለገ፤ አስቀድሞ ሕይወት መኖር አለበት። ሕይወት ሳይኖር እድገትን መጠበቅ፣ ላም ካልዋለበት ኩበት ለቀማ እንደ መሄድ ይሆናል። አንድ ነገር ሕይወት እንዳለው የሚታወቀው በሚያሳየው እድገት ነው። አትክልቶቻችንን፣ በማነጋገር ወይንም የልብ ምታቸውን በማዳመጥ፣ ሕልውናቸውን መረዳት አንችልም፤ ለመኖራቸው፣ ወይም ጠውልገው ላለመድረቃቸው መገንዘቢያ የሚሆነን፣ ከጊዜ ወደ ጊዜ በሚያሳዩት የእድገት ለውጥ ነው። እያደጉ መሆናቸውን ካየን በሕይወት አሉ አልሞቱም ማለት እንችላለን።

የአገልግሎት እድገት መንፈሳዊ ስለሆነ፤ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀው የጥሪ ሙላት በብቃት ለመድረስ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚያደርገው እንቅስቃሴ ወይንም ሥራ ነው። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ከተሃድሶ ወደ ተሃድሶ ከመለወጥ ወደ መለወጥ፣ ከመቀየር ወደ መቀየር

እያሸጋገረ ወደ እግዚአብሔር ፍጹም የጥሪ ሙላት እንድንደርስ ያደርገናል። የእኛ ድርሻ በዚህ መልክና ሁኔታ ያሳድገንና ያበቃን ዘንድ፣ ለመንፈስ ቅዱስ ፈቃዳችንን ማስገዛት ብቻ ነው።

ታዲያ ለእድገት አስፈላጊ የሆኑት ንጥረ ነገሮች ምንድን ናቸው? አካላዊ እድገትን ስናስብ፣ ከልምዳችን በመነሳት እድገትን ሁልጊዜ፣ ከከፍታ አንጻር ነው የምናየው። በአጠቃላይ እነጋገር እድገት ማለት በተመጣጠነ ሁኔታ ወደ ላይ መጨመር ማለት ነው። ነገር ግን በመንፈሳዊ አገልግሎት አንጻር እድገት በአንድ አቅጣጫ ብቻ የሚወሰን ሳይሆን፣ ሦስት አቅጣጫዎች አሉት፤ እነርሱም አንድ አገልጋይ፣ ወደ ታችም ማደግ (ሥር መስደድ) አለበት፣ ወደ ላይ ማደግ አለበት፣ ወደ ጉንም ማደግ አለበት። ለአንድ መንፈሳዊ አገልጋይ እነዚህ የእድገት አቅጣጫዎች እጅግ አስፈላጊና መሠረታዊ ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለመንፈሳዊ ልጁ ለጢሞቴዎስ ከሰጠው ምክር አንዱ “ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ፣ ይህንም አዘውትር።” (1ጢሞ. 4:15) የሚለው ነው። ይህን አባባሉን በማጤን ስናስተውለው፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የመከረው፣ እድገቱ በአንድ አቅጣጫ ላይ የተወሰነ እንዳይሆን ነው። እድገቱ ወደ ታችም፣ ወደ ላይም ወደ ጉንም እንዲሆን የሚያሳስበው ምክር ነው።

ሥር መስደድ

ሦስቱ የእድገት አቅጣጫዎች የራሳቸው ጥልቅ ትርጉም አላቸው። ይኸውም፣ ወደ ታች ልናድግበት የሚያስፈልገን ምክንያት መሠረታችን፣ ሥራችን ያለው በዚያ አቅጣጫ ስለሆነ ነው። አገልግሎት ለማደግና ለመጽናት እጅግ ወደ ታች የጠለቀና ሥሩን የሰደደ መሠረት

ያስፈልገዋል። መሠረት ከሌለው አገልግሎት፣ ጽናትና እድገትን ለመጠበቅ አይሞክርም። አገልግሎታችን ጽኑ መሠረት እንዲኖረው የሚከተሉትን አራት ነጥቦች በጥሞና ማስተዋል ይረዳል።

1▶ የአገልግሎትን ምንነት መረዳት።

መሠረት እንዲጸናና፣ ወደ ታች ጠልቆ ሥር እንዲይዝ ከተፈለገ የመጀመሪያው እርምጃ የአገልግሎትን ምንነት መረዳት መሆን አለበት። ብዙዎች እንደሚገምቱትና እንደሚበይኑት አገልግሎት፣ በውጭ የሚታይ ነገር ሳይሆን፣ ከውስጥ የሚመነጭ ፍሬ ነው። አገልግሎት ተግባር አይደለም። አገልግሎት ሕይወት ስለሆነ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ በመኖር የሚፈጽመው ክንዋኔ ነው። ብዙ ጊዜ አገልግሎትን ገድሎና ገንዘብ የሚያስቀረው ስህተታችን፣ አገልግሎትን እንደ ሕይወት ከመውሰድ ይልቅ፣ አገልግሎትን ድርጊት ማድረጋችን ነው። በተለይ በዚህ ዘመን ሠለጠነ በሚባለው ሕብረተሰብ መካከል፣ አገልግሎትን ሕይወት እድርጎ ከመመልከት ይልቅ፣ በብዙ ውጫዊ ነገሮች በመሸፋፈን ማቅረብና መደለል የተለመደ ሆኖ መጥቷል። አገልግሎት ተሸፋፍኖ፣ ተጊጦና ተሸልሞ፣ ለሽያጭ ለልዋጭ የሚቀርብ ሸቀጥ አይደለም። አገልግሎት ከሕይወታችን የሚመነጭ፣ ከመሆኑም በላይ የሕይወታችንን ምንነት ተጠቅሞ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚያከናውነው ሥራ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ስለ አገልግሎት ያለው ብያኔ ይህ ነው። 2ቆሮ. 3:3 ላይ “...በእኛም የተገለገለ የክርስቶስ መልእክት እንደ ሆኖችሁ የተገለጠ ነው።” ይላል። በዚህ ጥቅስ ዐውደ መሠረት በእኛ የተገለገለው ክርስቶስ ኢየሱስ እስከ ሆነ ድረስ፣ እኛ ለእርሱ መገልገያ፣ መጠቀሚያ ዕቃዎቹ ነን ማለት ነው። እርሱ በእኛ ይገለገላል እንጂ፣ እኛ አናገለግለውም። እግዚአብሔርን በራሱ ሊያገለግል የሚችል ሥጋ ለባሽ

የለም። እግዚአብሔር ግን በሥጋ ለባሽ ራሱ ይገለገላል። የአንዳንድ አገልጋዮች ትልቁ ድካምና ስህተት የዚህን ምስጢር አለመረዳት ነው። ይኸውም ራሳቸውን ለክርስቶስ እንደ መገልገያ ዕቃ አድርገው ከማቅረብ ይልቅ፤ በራሳቸው ተነሳስተው ክርስቶስን ለማገልገል በሥጋ መመካት ይቀናቸዋል። ይህ እንደ እግዚአብሔር ቃል ብያኔ ትክክል ባለ መሆኑ፤ አገልግሎታቸው እንደሚመኙትና እንደሚጠብቁት ፍሬያማ አይሆንም። በዛም ምክንያት በእያንዳንዱ የአለመርካት ደረጃ፣ ተስፋ መቁረጥን እያጉለመሱ በመሄድ በመጨረሻም ዳግም የማይነሱበት ውድቀት ውስጥ ራሳቸውን ለመክተት ይገደዳሉ።

በመሠረቱ እግዚአብሔር እርሱ እግዚአብሔር ስለ ሆነ፣ እርሱን ሊያገለግል የሚችል ሥጋ ለባሽ የለም፤ ሆኖም ግን በሥጋ ለባሽ ይጠቀማል፣ ይገለገልማል። እርሱ በደሙ ስላጠበን፣ በመንፈሱም ስለ ቀደሰን ክርስቶስ በእኛ ክብሩ ይገለጣል።

በ2ቆሮ. 3:6 ላይ “እርሱም ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን፤ ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል።” ይላል። አገልግሎታችንም በመንፈስ ሊሆን ይገባል እንጂ በፊደል መሆን የለበትም። በብሉይ ኪዳን ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር በሲና ተራራ ላይ በነበረው ቆይታ፣ እግዚአብሔር በእጁ የጻፈውን የአሥርቱን ትእዛዛት ሕጎች ተቀብሎ፤ ወደ ወገኖቹ ተመለሰ። እግዚአብሔር በእጆቹ የጻፋቸው ፊደላትና ሕጎች እኒህ ናቸው። እንብቡአቸው አላቸው። እነርሱም ካነበቡ በኋላ፣ ይኼንንም እንዴት አድርገን መጠበቅ እንችላለን ሲሉ ተናገሩት። አዎ! ፊደል ሁልጊዜ ለፍርድ የሚያዘጋጅ ምስክር ነውና ያስፈራል።

በአዲስ ኪዳን ግን ይህ አይደለም። የአዲስ ኪዳን አገልግሎት በፊደል የተደነገገ፣ በውጭ የተጻፈ ሕግ አይደለም። አገልግሎታችን

በእኛ የምናከናውነውና የምንፈጽመው ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ሆኖ የሚያደርገው ነው። እርግጥ ነው የፈደላት ዘመን አልፏል። ዘመኑ የመንፈስ ቅዱስ ዘመን ነው። እንግዲህ ሁላችንም ብንሆን የእገልግሎትን ምንነት መረዳት ያለብን ከዚህ አንጻር መሆን አለበት። እገልግሎት ለታይታ በውጭ ሽር ጉድ የምንለው አይደለም፤ እውነተኛ እገልግሎት በቃል ኪዳን ላይ የተመሠረተ በመንፈስ ቅዱስ የሚከናወን ፍሬ ነው።

2ቆሮ. 3:8 ላይ “የመንፈስ እገልግሎት እንዴት ይልቅ በክብር አይሆንም።” በማለት እገልግሎት የመንፈስ እገልግሎት እንጂ የሥጋ ለባሾች እገልግሎት እንዳልሆነ በአጽንኦት ይናገራል። በ2ኛ ቆሮ. 3:9 ላይ ደግሞ “የጽድቅ (የተቀደሰ) እገልግሎት ነው።” በማለት እገልግሎት ለታይታ የሚደረግ ውጭያዊ ሥርዓት ሳይሆን፤ ከውስጣችን የሚመነጭ የጽድቅ ፍሬ እንደ ሆነ በሚገባ ያሳያል።

የእገልግሎትን ምንነት በዚህ መልኩ እንደ እግዚአብሔር ቃል ወሰነ ትርጉም ካበጀንለት ዘንድ መሠረቱ እንዲጸና የእኛም ብያ፤ ከዚህ ውጭ መሆን አይኖርበትም። ይህ እንግዲህ የመጀመሪያው እርምጃ ነው።

2፤ የእገልግሎትን ጥሪ መለየት።

የእገልግሎታችንን መሠረት ለማጽናት የምንወስደው ሁለተኛው እርምጃ ደግሞ፤ የእገልግሎትን ጥሪ መለየት ነው። ይህ እርምጃ አንድም በግላችን ደረጃ አንድም በቤተ ክርስቲያን ደረጃ /መልኩ ይለያይ እንጂ/ መወሰድ ያለበት እርምጃ ነው። በግላችን “እግዚአብሔር ለምን ጠራኝ” የሚለውን ጥያቄ በቅድሚያ ልንመልሰው የሚገባን መሆን አለበት። በተለይ በግል ደረጃ ይህን ለይተን

ማወቃችን ለእድገታችን ትልቅ በረከት ወይም ለስተዋጽኦ አለው። ምክንያቱም መድረሻችንን ወደማናውቀው አቅጣጫ ማደግ አንችልምና።

3) ጥሪውን መቀበል።

ለአገልግሎታችን መሠረት ጽናት በሦስተኛ ደረጃ መውሰድ የሚገባን እርምጃ፣ ጥሪውን ለይተን ካወቅን በኋላ ጥሪውን መቀበል ነው። በመሠረቱ ጥሪን መቀበልና አለመቀበል ትልቅ አከራካሪ ጉዳይ ነው። አከራካሪነቱም የተለያየ አቅጣጫ አለው። ምክንያቱም ጥሪያቸውን ለሰዎች ብለው የሚቀበሉ አሉ፤ ወይም ጥሪያቸውን ለሥጋቸው ክብር ሲሉ የሚቀበሉ አሉ፤ አለዚያም ጥሪያቸውን ለጥቅም ሲሉ የሚቀበሉ አሉ። ጥሪያቸውን በጊዜያዊነት ቀን ማሳለፊያ እንዲሆናቸው የተሻለ መንገድ እስኪገኝ መጠዘኛ አድርገው የሚቀበሉም አሉ። ስለዚህ የእኛ የጥሪ አቀባበል ከእነዚህ ዓይነት ሰንካላ ሳቢያዎች የነጻ ለመሆኑ በሚገባ መርምረን መለየት ይኖርብናል።

የሰለጠነው ዓለም ይህንን ጉዳይ በሚገባ አጠኖ ከመቀበል ይልቅ እጅግ ቸል የተሰኘበት ይመስላል። አንዳንድ የወንጌል መልእክተኞች /ሚሽነሪዎች/ ወደ አገልግሎት ከመውጣታቸው በፊት ለስቀድሞ በበጋው ወራት ወደ አንድ አካባቢ ይሄዱና በዚያ በአገልግሎት ቆይተው ይመለሳሉ። ይህንን የሚያደርጉት በዚያ ቆይታቸው ወቅት ምን እንደሚሰማቸው ከራሳቸው ፍላጎት ጋር ካገናዘቡ በኋላ ቢያዋጣቸው ሊቀጥሉ ባያዋጣቸው ግን በዚያው ለማቆም እንዲያመቻቸው ነው። የእግዚአብሔር ቅዱስ ጥሪ በሰው ፍላጎት ላይ ብቻ ተመሥርቶ በመሞከሪያ ጣቢያ የሚፈተን ጥሪ አይደለም። የእምላክ ጥሪ ዳስሰነው፣ አይተነው፣ አሽትተነው፣ ቀምሰነው፣ ይጣፍጠኛል አይጣፍጠኝም ብለን ፈትነን፣ ካልሆነልን ግን ከአፋችን የምንተፋው ዓይነት ሳይሆን

ራሳችንን ለጥሪው እሚን ብለን ተቀብለን ለሰማይ እምላክ በትህትና የምንታዘዝበት ነው፤ እገልግሎትም መታነጽና ማደግ ያለበት ወደድንም ጠላንም ከዚያ አንጻር ነው።

4▶ ራሳችንን ማዘጋጀት።

የእገልግሎታችንን መሠረት ለማጽናት መውሰድ የሚገባን አራተኛው እርምጃ ራሳችንን ማዘጋጀት ነው። ብዙ ጊዜ በኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት እገልጋዮች መካከል የሚታየው ዐብይ ችግር ይህን ይመስላል። ዝግጅት ማለት ምን እንደ ሆነ በቅጡ የተረዳን አይመስለኝም። ስለ መንፈስ ዝግጅት፣ ስለ ሥጋ ዝግጅት፣ ስለ እቅድ ማውጣት ያለን ግምትና ግንዛቤ ወንዝ የሚያሻግር አይደለም። ብዙ እገልጋዮች ከዚህ የተነሳ፣ በእግዚአብሔር መጠራታቸውን እንጂ፣ በእነርሱ በኩል ስላደረጉት ዝግጅት ምንም የሚያውቁት ነገር ባለመኖሩ፣ ምን እንደሚሠሩና፣ እንዴት እንደሚሠሩ ተደነጋግሮባቸው በብሻሪታ ውስጥ ለመውደቅ ይገደዳሉ።

የሚገርመው ነገር ወንጌልን ከፍተው በሚገባ እንኳ ሳያነቡ፣ ለወንጌላዊነት እንደ ተጠሩ ራሳቸውን ማስተዋወቅ ይቀናቸዋል። ታዲያ ወንጌላዊነት ወንጌል መንገር ሆኖ ሳለ ወንጌልን ሳያነቡና ሳያውቁ፣ እንዴት ስለ ወንጌል መናገር ይችላሉ? ለወንጌላዊነት የተጠራ ሰው፣ አስቀድሞ ወንጌልን በማንበብና በማወቅ ራሱን ማዘጋጀት ይኖርበታል። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚች ምድር ላይ ለሦስት ዓመት ተኩል እገልግሎት ራሱን ያዘጋጀው ለ30 ዓመታት ያህል እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። ታዲያ ከዚህ አንጻር ማንኛችን ነን ከክርስቶስ እንበልጣለን ብለን ራሳችንን የምናቀርብ? ጌታችንና መድኃኒታችን ለእገልግሎት ዝግጅት ይህን ያህል ሰፊ ትኩረት ከሰጠ፣

እኛስ? እኛ ግን የዝግጅት ዘመናችንን በከንቱ ያሳለፍነው ዘመን አድርገን ነው የምንቆጥረው፤ ከቶም ቢሆን በእግዚአብሔር ፈቃድ በመኖር ዝግጅታችንን እስካከናወንን ድረስ በከንቱ ያለፈ ዘመን ብለን ዘመናችንን መውቀስ ትክክል አይደለም። እግዚአብሔር ለጠራን ለማንኛውም የአገልግሎት መስክ፣ ራሳችንን ከለየን ከጅማሬችን በፊት ብቃት የምናገኝበትን የበኩላችንን ዝግጅት ማጠናቀቅ አለብን። ለምሳሌ ያህል በሙዚቃ አገልግል ዘንድ ተጠራሁ የሚል ሰው አስቀድሞ የሙዚቃ እውቀቱን መገብዩትና መዘጋጀቱን ልብ ብሎ መገምገም ይኖርበታል። አለበለዚያ ግን መጠራቱን እየለፈፈ ግን መሥራት የሚያቅተው ከሆነ፣ ለጥሪው ምላሽ ይሆን ዘንድ በቂ ዝግጅት አላደረገም ማለት ነውና ተመልሶ ዝግጅቱን ማጠናቀቅ ይኖርበታል። እጃችን የያዘውን ሁሉ በሙሉ ልብና ትህትና በመስጠት መዘጋጀት አለብን። ሕይወታችን፣ አስተሳሰባችን፣ ኑሮአችን ሙሉ በሙሉ ለተጠራነው የአገልግሎት ጥሪ መዘጋጀት አለበት። የዝግጅት ዘመን የጥፋት ዘመን አይደለም። ማንነታችንን የምንቀርጽበት ዘመን ነው እንጂ።

ለመሆኑ እንዴት ነው የምንዘጋጀው? ዝግጅታችን ምን መጨመር ይኖርበታል? አዎ! የዝግጅት ዘመን ለአገልግሎታችን መሠረት የምንጥልበት ዘመን ነው። አገልግሎት ውስጥ ከባን በኋላ ከመሠረታችን ሊፈነቅለን የሚፈታተንን ብዙ ዓውሎ ነፋስ አለ። /ይህንን እውነት በአገልግሎት ብዙ ዘመን የቆዩ የእግዚአብሔር ሰዎች ይመሰክራሉ።/ ከቀኝም፣ ከግራም፣ ከላይም፣ ከታችም እስከሚመረን ድረስ የሚፈታተንን ከባድ ዓውሎ ነፋስ ይገጥመናል። ታዲያ በዚህ ሁሉ መሠረታችን ካልጠነከረ ጸንተን መቆም ያቅተናል። ለቤት ጥንካሬ የመሠረቱ ጽናት አጠያያቂ አያደለምና።

ቤት ለመሥራት መሠረት ሲጣል አጥልቆ መቆፈርን ይጠይቃል።

ልጅ በነበርኩበት ጊዜ ከታላቅ ወንድሜ ጋር እንድ ቤት ለመሥራት፣ ቋሚዎችን የምናቆምበትን ጉድጓድ እንቆፍር ነበር፣ ወንድሜ እጅግ አጥልቄ እንድቆፍር ያዘኛል እኔም የቻልኩትን ያህል እጥራለሁ። አጥልቄ በቆፈርኩ ቁጥር ልጅ ነኝና በእጆቼ እጥረት ምክንያት አፈሩን በቀላሉ መዛቅ አልችልም ነበር። ታዲያ እስከ ትከሻዬ መጋጠሚያ ድረስ እጆቼን ልኬ ደረቴም፣ ፊቴም፣ በአፈር ላይ እየተለወሰ አፈሩን ከጉድጓዱ ውስጥ መዛቅ ነበረብኝ። ከዚያ በኋላ ፊቴና ደረቴ እንዲሁም ሰውነቴ ሁሉ ላይ ያለውን ትቢያና ቆሻሻ ቢያዩት ደስ የሚያሰኝ አልነበረም። እዎ! መሠረትን በጥልቅ ቆፍሮ ለማዘጋጀት ደስ የሚያሰኝ አይሆንም፤ በተለይ ከሥራው አንጻር ሲታይ። መንፈሳዊ አገልግሎትም ውስጥ፣ ዝግጅት ማለት መሠረትን አጥልቆ መቆፈር ማለት ስለሆነ፣ አድካሚና ደስ የማያሰኝ ሊሆን ይችላል። ለዚህም ነው ብዙዎቻችን ለዝግጅት ያለን ዝንባሌ እጅግም የሆነው። ዝግጅት እጅግ አድካሚ ስለሆነ ያንን ዋጋ መክፈል አንሻም። ዝግጅት ደስ የማያሰኝና የሚያሰለች፣ በቀላሉ ጎሽ የሚሰኝበት ስላልሆነ ያንን ዋጋ ከፍለን መዘጋጀትን ልባችን አይፈቅድም። በዝግጅታችን ወቅት ለመድረክ ስላልበቃን፣ ነፍሳት ድነው በአደባባይ ስላላስቆጠርን፣ የሚታይና በሰው ዓይን የሚሞላ ተግባር ስላላስመዘገብን ከወገኖችም ቢሆን አበጀህ በርታ፣ የሚለውን ማደፋፈሪያ አናገኝም። ያም ሆነ ይህ በጠንካራ ዝግጅት መሠረትን ካልጣልን፣ መድረክም፣ ነፍሳትም ሆነ ሌሎች ዓይን የሞሉ አገልግሎቶችም ሊኖሩን አይችሉም። ከቶስ ቢሆን በዝግጅት ያልተጠናከረ መሠረት ሳይኖር መድረኩም፣ የአገልግሎት ዕድሉም ቢኖር ምን ማድረግ ይቻላል? በዚያ መድረክ ምን ይባላል? በዚያ አገልግሎትስ ዕድል እንዴት መጠቀም ይቻላል? ለእነዚህ መሠረታዊ ጥያቄዎች መልስ መስጠት የሚችለው ዝግጅታችንና የመሠረታችን

ጽናት ስለሆነ፤ ለዝግጅት ልንሰጠው የሚገባው ሥፍራ ቀላል ሆኖ መታያት የለበትም። እግዚአብሔር ታላቅ ቁም ነገርን መሥራት የሚፈልገው በዝግጅታችን ወቅት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር አገልግሎትን በተመለከተ ከሊቅ እስከ ደቂቅ (ከትልቁ እስከ ትንሹ) ድረስ የምንሰናዳው በዚያ ወቅት ነው። ዛፍ ሕያው ፍጥረት ነው፤ ማደግና መጽናት የሚችለው ወደ ላይና ወደ ጎን ስለ ጨመረ ብቻ አይደለም፤ ሥሩም እጅግ ጠልቆ ከጨመረና ካደገ በኋላ ነው። ወደ ጉንና ወደ ላይ ብቻ በማደጉ፤ ሥሩ ጸንቶ ለመቆሙ ምንም ዋስትና የለውም። የጽናቱ ዋስትና የሥሩ ጠልቆ የማደግና የመሬትን አካል ጥርቅም አድርጎ የመያዝ ጉልበቱ ነው። አለበለዚያ ግን በቁመቱና በሰፋቱ ልክ በቀላሉ ይመነገላል።

በሌላ በኩል ይህንን የመሠረት ጉዳይ መግለጽ ቢያስፈልግ መሰላልን እንደ ጥሩ ምሳሌ መጠቀም እንችላለን። ሰዎች መሰላል ላይ ሲወጡ፤ መሰላሉ የቆመበትን ሥፍራ ቀድመው ልብ ካላሉ ራሳቸውን ለአደጋ አጋልጠዋል ማለት ነው። በመሰላሉ ደረጃ መውጣትና መውረድ የሚቻለው፤ ራሱ መሰላሉ አስቀድሞ ተደላድሎ መቆም ከቻለ ብቻ ነው። የቆመበት መሬት የተደላደለና አስተማማኝ ሊሆን ይገባል። መሰላሉ የተደገፈበትን ማንኛውም ድጋፍ፤ አስተማማኝነቱንና ጽናቱንም ማወቅና መረዳት ያስፈልጋል። አለበለዚያ ግን ራሳቸውን ለአደጋ አሳልፈው ሰጥተዋል ማለት ነው። የቆመበት መሬትና የተደገፈው ነገር አስተማማኝ ያልሆነ መሰላል ላይ ከወጡ፤ መሰላሉ በራሱ ሊደርስባቸው ካለው አደጋ ይታደጋቸው ዘንድ ምንም አቋም ስለሌለው እርሱ ራሱ እነርሱንም ይዞ ይንኩታኩታል፤ ለጉዳትም አሳልፎ ይሰጣቸዋል። ስለዚህ ችግሩ መሰላሉ ላይ መውጣቱ ሳይሆን፤ መሰላሉ የቆመበትንና የተደገፈበትን ማወቁና ማረጋገጡ ላይ ነው።

እኛም እንዳንድ ጊዜ የአገልግሎት መሰላላችንን በችሎታችን ወይም በእውቀታችን ወይም በመሳሰሉት ሥጋዊ ጥበባት ላይ ብቻ አቁመንና አስደግፈን፤ መውጣትና መውረድ እንቀጥላለን። ብዙ ሳይቆይ ዙሪያችን በዐውሎ ነፋስ ሲከበብ፤ መሰላላችን መናወጥ ይጀምራል፤ በረታን የሚሉት፤ መሰላሉ ይዞኝ ሳይወድቅ ቶሎ ብዬ ልውረድ በማለት፤ እንዴ ካቆሙት መሰላል ላይ ወርደው በርግገው በመጥፋት አገልግሎትን እርም ብለው ይቀራሉ። ሌሎች ደግሞ ከአሁን አሁን ጸንቼ እቆማለሁ ሲሉ፤ የተደገፉትን ልብ ሳይሉ ቀርተው፤ መሰላላቸውም መደገፊያቸውም እነርሱ እንደያዘ ይወድቃሉ፤ ጉዞውና የአገልግሎት ጥረት እዚያ ላይ ያከትማል። ስለዚህ አገልግሎት ማደግ የሚጀምረው ወደ ታች ነው። ይህ እንዲሆን መሠረቱን መጣልና ጽናቱምን ማረጋገጥ አስፈላጊ ነው።

ወደ ላይ ማድረግ

ሁለተኛው የአገልግሎት እድገት አቅጣጫ ወደ ላይ ነው። በአገልግሎታችን መሠረት ለመጣል ወደ ታች ማደግ እንደሚገባን ሁሉ፤ እድገታችንም ወደ ላይ መሆን ይኖርበታል። ወደ ላይ ማደግ ማለት ወደ እግዚአብሔር ማደግ ማለት ነው። ወደ እግዚአብሔር አስተሳሰብና ፍጹምነት ማደግ ማለት ነው፤ ወደ ታች በማደግ መሠረትን ስንጥል፤ ወደ ላይ በማደግ ደግሞ እግዚአብሔርን እንመስላለን። በሉቃ. 1:74-75 የተጻፈው እውነት እንዲህ ይላል። “በእርሱም ከጠላቶቻችን እጅ ድኑን በዘመናችን ሁሉ፤ ያለፍርሃት በቅድስናና በጽድቅ በፊቱ እንድናገለግለው ሰጠን” ይላል። በመሠረቱ ከእግዚአብሔር ቃል እንደምንረዳው አገልግሎቱ ተሰጥቶናል። ነገር ግን የእኛ ጥረት ወደ አገልግሎቱ ማደግ ሳይሆን፤ አገልግሎቱን ወደ ሰጠን

ወደ እግዚአብሔር ማደግ መሆን አለበት። ለመሆኑ ወደ እግዚአብሔር የምናድገው በምንድን ነው? አምስት ነጥቦችን በመንደርደሪያነት ወስደን ዘርዘር አድርገን እንመለከታቸዋለን።

1) የሕይወት እድገት።

ወደ እግዚአብሔር ስናድግ፣ በሕይወታችን ማደግ ይኖርብናል። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 8:29 ላይ “ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፣ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና።” ብሎ የገለጸው እኛ ክርስቶስን ወደ መምሰልና በሕይወታችን ደግሞ ማደግ እንዳለብን ለማስገንዘብ ነው። በእገልግሎት ውስጥ እድገት ማለት ክርስቶስን ወደ መምሰል ማደግ ማለት ነው። የእርሱን ሕይወት፣ ጠባይ፣ ፍቅር፣ ርኅራኄ፣ ቸርነት ወደ ማንጸባረቅ ማደግ ማለት ነው።

2) በእገልግሎት ሕይወት ማደግ።

በእገልግሎታችን ወደ ላይ ለማደግ፣ በእገልግሎት ሕይወት ሙሉ ለሙሉ መለወጥ አለብን። በ2ኛ ቆሮ. 3:18 ላይ አሁንም ሐዋርያው ጳውሎስ “እኛ ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጩለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።” በማለት የጻፈው በእገልግሎት ውስጥ ያለውን መለወጥ ሲያመለክት ነው። ስለዚህ በእገልግሎታችን ሁለንተናችን ለውጥ ማሳየት ይኖርበታል። ወደ ላይ የሚያድገው እገልግሎት - የማይከደንና የማይሸፋፈን ፣ ሁሉም ሊያየውና ምስክር ሊሆንለት የሚችል ፣ የተደበቀ ነገር የሌለበት ፣ ማስመሰልና ማጭበርበር የሌለበት ፣ በቀጥታ ክርስቶስን ከማንጸባረቅ

ወደ ማንጸባረቅ እየተለወጠ የሚሄድ አገልግሎት ነው።

3▶ በአስተሳሰብ ማደግ።

በፊል. 2:5 ሐዋርያው ጳውሎስ በአስተሳሰባችን ወደ እግዚአብሔር እናድግ ዘንድ “የክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ ሃሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን” በማለት ያሳስበናል። በሕይወታችን ወደ እግዚአብሔር ማደግ እንደሚገባን ሁሉ በአስተሳሰባችንም ወደ እርሱ ማደግ ይኖርብናል። በ1ኛ ቆሮ. 2:16 ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ በልባችን ወደ እግዚአብሔር ማደግ እንዳለብን የሚመክረን “እንዲያስተምረው የጌታን ልብ ማን አውቆት ነው? እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን።” በማለት ነው። የክርስቶስ ልብ ሰፊ ነው፤ ትሑት ነው፤ የክርስቶስ ልብ ይወድዳል፤ የክርስቶስ ልብ ይቅር ይላል፤ የክርስቶስ ልብ ይራራል፤ የክርስቶስ ልብ ምህረትን የተሞላ ልብ ነው። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ማለትም ወደ ላይ ስናድግ የእኛም ልብ የክርስቶስን ልብ ወደ መምሰል እየተለወጠ ይሄዳል ማለት ነው።

4▶ በእግዚአብሔር እውቀት ማደግ።

ወደ ላይ ወደ እግዚአብሔር እናድጋለን ስንል፡- በእውቀት ማደግ አለብን፤ በአገልግሎታችን እግዚአብሔርን ማወቅ አለብን፤ በአገልግሎታችን በማስተዋል መመላለስ አለብን ማለት ነው። እግዚአብሔርን በማወቅና በአገልግሎት ማስተዋል ማደግ ስንል፤ ቢያንስ ሁለት ነገሮችን ልብ ልንል ይገባል። ይኸውም፤ እግዚአብሔር መንፈስ ስለሆነ በሥጋ አእምሮአችን ልናውቀው አንችልምና በአገልግሎታችን ለማደግና እግዚአብሔርን ለማወቅ ሙሉ በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ አሠራር

ሥር መሆን አለብን ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ማንነት የሚገልጥልን የእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። “መንፈሱ ለመንፈሳችን ይመስክራል” ይላልና። ጌታ ኢየሱስም ሲናገር “ስለዚህ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ የእኔ የሆነውን ሁሉ ይነግራችኋል።” (ዮሐ. 16:13) አለ። በመሆኑም እግዚአብሔርን ለማወቅና፣ ወደ እግዚአብሔር ለማደግ በፍላጎት ብቻ አይደለም ማደግ የምንችለው፣ የግድ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ ማስገዛት ይኖርብናል።

5፤ እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ።

ሌላ ደግሞ እግዚአብሔርን በማወቅ ወደ ላይ ለማደግ፣ የእግዚአብሔርን የፍቅር ጠባዮች መረዳት ይኖርብናል። ምክንያቱም አገልግሎት የሚከናወነው በመንፈስና በፍቅር ስለሆነ ነው። በሌላ አገላለጽ በአገልግሎት ወደ ላይ ማደግ ማለት፣ የመንፈስን ኃይልና፣ የትንሣኤውን ኃይል ማወቅ ማለት ነው። ይህም ወንጌል ነው። ያለ መንፈስና ያለ ትንሣኤው ኃይል ወንጌል አይኖርም። አገልግሎታችን እግዚአብሔርን በማወቅ ወደ ላይ እንዲያድግ ከተፈለገ፣ በቅድሚያ የመስቀሉን ፍቅር፣ የመንፈስና የትንሣኤውን ኃይል መለማመድ ይኖርብናል ማለት ነው። ያለ እነዚህ መለኰታዊ ኃይላት አገልግሎት ህልውና አይኖረውምና፣ ለፍሬያማ አገልግሎት ወደ ላይ ማለትም ወደ ተጠቀሱት ኃይላት ማደግ አለብን ማለት ነው።

ወደ ጎን ማደግ

አገልግሎታችን እድገቱ እንድም መሠረትን ለመጣል ወደ ታች ማደግ፣ እንድም እግዚአብሔርን ለመምሰል ወደ ላይ ማድግ፣ እንደ

አስፈለገ ሁሉ ቅዱሳንን ደስ ለማሰኘት ደግሞ ወደ ጎን ማደግ
 ይኖርበታል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን መሻቱን ለሮሜ ሰዎች በላከው
 ደብዳቤ ላይ የገለጸው እንዲህ ብሎ ነው። “... ለኢየሩሳሌምም
 ያለኝ አገልግሎት ቅዱሳንን ደስ የሚያሰኝ ይሆን ዘንድ ጸልዩ።”
 (ሮሜ 15:32) ይላል። ይህንን እድገታችንን ተግባራዊ ለማድረግ
 ማከናወን የሚገባን ነገር ምንድን ነው? ታላቅ ጉዳይ ነውና በቅጡ
 ሊታሰብበት ይገባል። ብዙ አገልጋዮች ፕሪ ተቀብለው በጸጋ በልጽገው
 ሳሉ፣ ወደ ጎን ወደ ቅዱሳን ከማደግ ይልቅ፣ ከቅዱሳን ራሳቸውን
 በመለየት፣ አገልግሎታቸው ያልተሟላና ሰንካላ ሆኖ እንዲቀር ምክንያት
 ይሆንባቸዋል። አገልግሎታችን ለቅዱሳንና ገናም ወደ በረቱ ላልገቡትም
 ነውና፣ የምናገለግላቸውን በመናቅ ራሳችንን ማግለል አግባብ
 አይሆንም፣ አንችልምም። “ቃልም ሥጋ ሆነ ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ
 በእኛ አደረ” የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ልብን የሚነካ ቃና አለው።
 የእግዚአብሔር ልጅ እኛን ለማገልገል፣ እኛን ነውረኞቹን ለማንጸት፣
 እኛን ድውያንን ለመፈወስ፣ እኛ በእስራት ያለነውን ለመፍታት፣ እኛን
 ከሕግ በታች የነበርነውን አርነት ለማውጣት ከእኛ ጋር ማደሩ፣ እኛን
 መምሰሉ፣ ከእኛ ጋር ሕብረት መፍጠሩ እጅግ ልብ የሚነካ ውሳኔና
 እርምጃ ነው። ይኸውም ማንነቱን አይተው፣ ዳስሰው፣ ከእርሱም አፍ
 ሰምተው ከአባቱ ዘንድ የነበረውን ክብር ያዩ ዘንድ ለሰዎች ፈቀደ።
 የሰውን አካል ለበሰ፣ ሰውን እጅግ ቀረበ። እኛም አገልግሎታችን
 በወደቁት መካከል፣ ኃጢአተኞች ተብለው በተናቁና በተጠሉት መካከል
 ተጠግተንና ቀርበን እናገለግላቸውና ደስ እናሰኛቸው ዘንድ ነጻነትን
 የማይሰጠን ከሆነ መለስ ብለን አቋማችንን ልንመረምርና ልንመዝን
 ይገባል። አገልግሎት ወደ ሰዎች የሚወስደን መሆን አለበት እንጂ
 ከሰዎች የሚያርቀን፣ ሰዎችን የሚያስንቀን ሊሆን አይገባም።

አለበለዚያ ስም እንጂ አገልግሎት አለን ብለን መናገር አንችልም።
ደካሞችም ቢሆኑ፣ የወደቁ ኃጢአተኞችም ቢሆኑ፣ ድውያንም ቢሆኑ፣
እግዚአብሔር ለእነርሱ ግድ ይለዋልና፣ ሰዎችን ብንርቃቸው ፈቃዱ
አይደለም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ጉዳይ ከሰው ጋር ነው።

ወገኖች በዚህ አስተያየት ላይ ጠንቃቃ ልንሆን ይገባል።
አገልግሎታችን ምናልባት እንደ ጅማሬአችን ሳይሆን ሰፍቶ አብቦ
ጉምርቶ፣ የብዙዎችን ዓይን ሲሰብና፣ ፍሬውም ሲታይ፣ ያኔ ጠንቀቅ
በማለት ራሳችንን ካልጠበቅን፣ ያ ፍሬ ያፈራው አገልግሎታችን መልሶ
ያርቀናል፤ የሰዎችን ግምት እንድናቃልል ምክንያት ይሆንብናል።